

Aladağlar Doğu/ Kuzeybatı transı

26.08.2023-02.09.2023

Kendimizi boulder salonlarındaki renkli tutamakların vazgeçilmesi zor cazibesine uzun zamandır kaptırmıştık. Pandemi, deprem, ekonomik nedenler, yaşadığımız kazalar, motivasyon düşüklüğü ve en önemlisi de konforlu şehir yaşantısını terk etmenin psikolojik zorluğu bizi uzun zamandır dağlardan uzaklaştırmıştı. Turgay ve ben işlerimizden hafta sonu faaliyetleri için bile zor fırsat bulurken bir anda 1 haftalık bir boşluk belirdi, aynı tarihlerde Bodrum' da yaşayan dostumuz Mehmet Okutan' da arayıp programa dahil olmak isteyince ekip tamamlanmış oldu.

Elimizde 26 Ağustos ile 02 Eylül tarih aralığı vardı, hazırlanmak için de 10 gün den az bir zaman. Ben daha önce hiç trans faaliyeti yapmamıştım ve çok ta çekici gelmemiştii şimdiye kadar, ama milli park sınırlarında farklı rotaları araştırırken adını sanını duymadığım bir vadiyi fark ettim, birkaç uzun duvar faaliyeti için ziyaret edildiğini duymuştum fakat bu vadiden geçerek trans yapıldığına dair hiçbir bilgiye ulaşamamıştım. (mutlaka eskiler yapmıştır, raporu yayınlanmış ya da yayında olan bir bilgi bulamadım.)

Vadiye ulaşım ile ilgili ve vadinin sonundan Yedigöller bölgesine inişle ilgili Sadece Ömer Burhan Tüzel in bir kitabındaki ufak bir paragrafta anlatılan bilgiler dışında bir şey yoktu.

Elimde Aladağlara ait iyi bir harita ve Google Earth vardı ve çalışmaya başladım.

Planlamanın içinde günlük kaç km yürüneceği, varılan yerde kamp alanı bulunup bulunmadığı, su bulunabilirliği, ne kadar yiyecek ve ne kadar su taşınacağı, dağın diğer tarafına nasıl gidileceği, Yedigöller bölgesine ulaşılınca oraya atlarla getirilecek malzemelerin miktarı ve içeriği, araç ve at lojistiği için telefon trafiği...liste uzayıp gidiyordu.

Plan sonunda netleřtiđinde önümüzdeki faaliyet şöyleydi;

26 Ağustos Cumartesi planı; İstanbul' dan sabah 06.00 da hareket edip, Bodrum' dan uçakla Ankara' ya incek olan Mehmet' i alıp, su ve son ortak alışverişi yapıp Çamardı' ya varmak, burada ulaşım ve lojistiğimizi yapacak olan Furkan Üçer ile buluşup, hem kendi çantalarımızı hem Yedigöller' e getirilecek malzemelerin olduğu çantaları, hem de Çamardı' da bırakacağımız malzemeleri ayırıp tekrar yola çıkararak dağın Kayseri tarafına, Kapuzbaşı şelalelerinden geçerek Hacer vadisi girişine ve oradan da Acıman yayla tarafına yönelerek Karagöl vadisi girişine ulaşım geceyi burada geçirmek.

Tabii ki ne kadar iyi planlanmış olursa olsun her faaliyette geç kalmak için onlarca problem ortaya çıkar. Mehmet' in botunun tabanı koptu, bağajından batonunun biri çıkmadı, alışveriş uzadı, yemek uzadı vs. vs. derken bizim Furkan' ın evine varışımız 19.00' ı buldu. Programımızın en az 3 saat gerisindeydik.

Hızla hazırlanıp yola çıktık, gecenin karanlığında durdurduğumuz araçlardan tarif alarak şans eseri hiç kaybolmadan varmak istediğimiz noktaya vardık. Çok uzun bir günün sonunda uygun bir yere çadır kurup uyuduk.

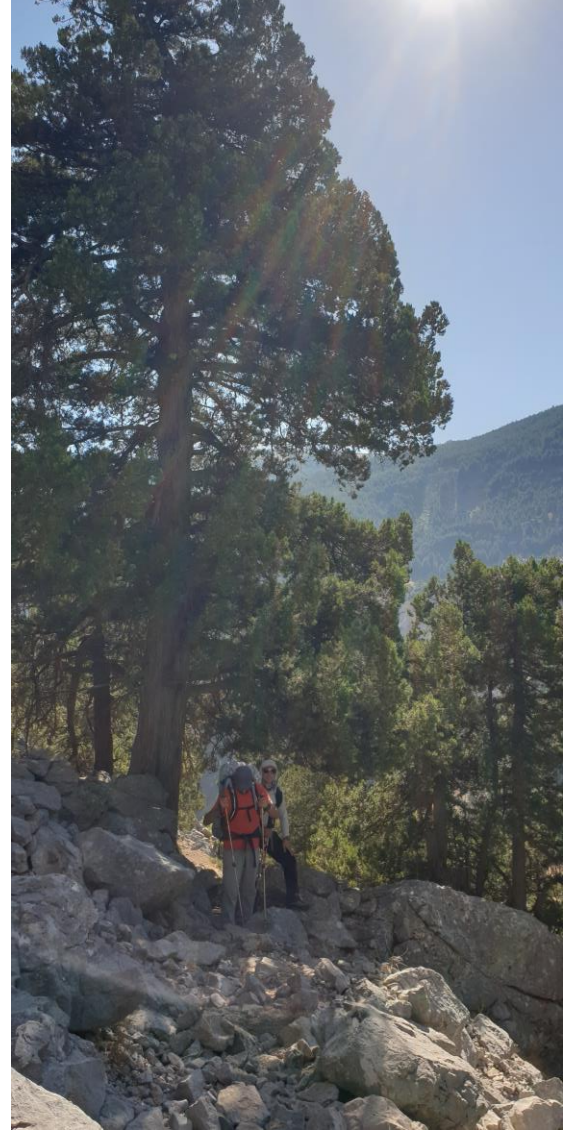
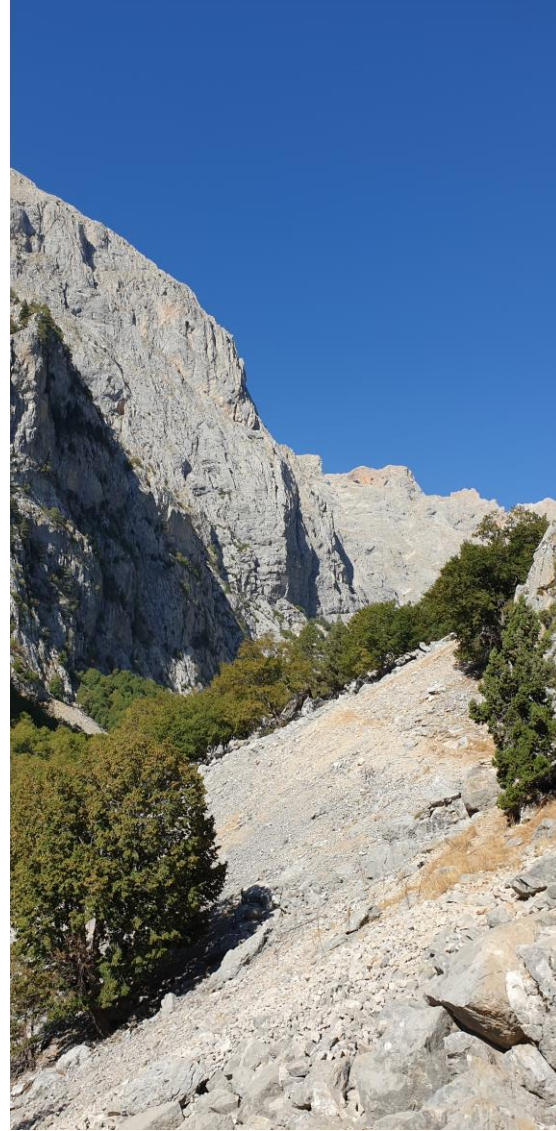
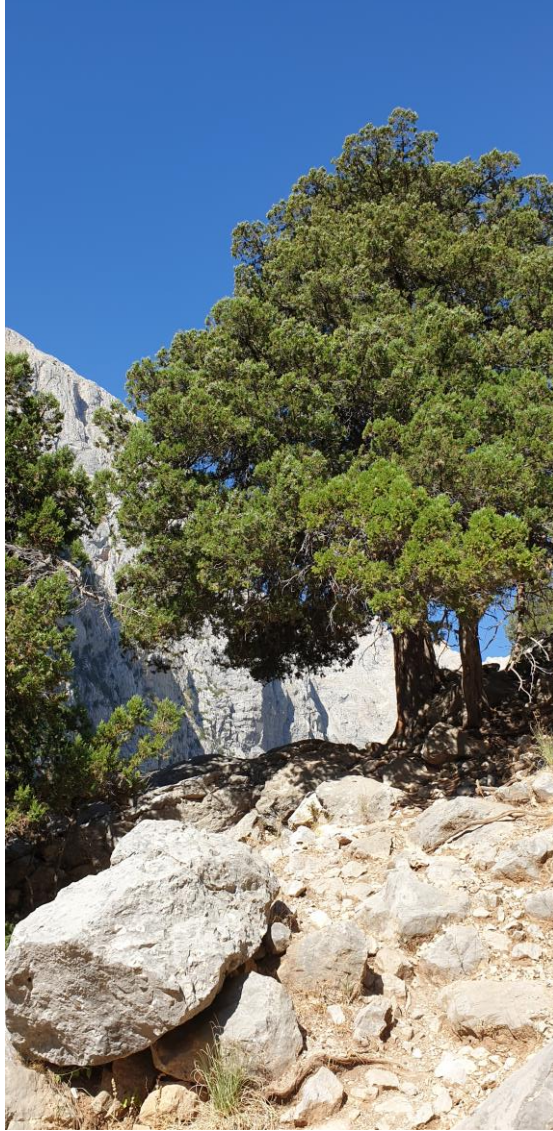
27 Ağustos Pazar planı şöyleydi, yaklaşık 8-9 km' lik sıkı bir dağ yürüyüşüyle önce Sineklikapız denilen bölgeye ulaşmak, buradan da Tekmezar denilen bölgeye ulaşarak ikinci kampı burada kurmak.

Acıman yayla-Kokorot vadisi

Karagöl vadisi

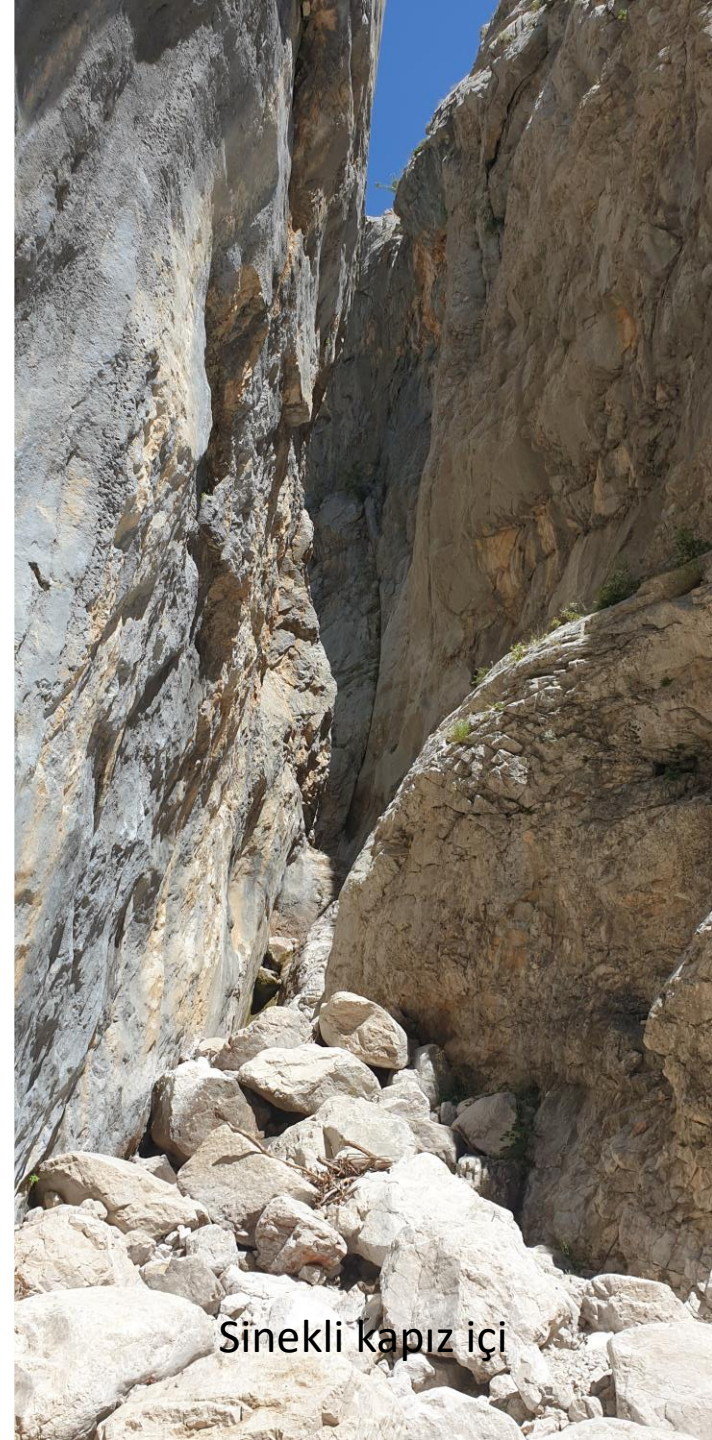
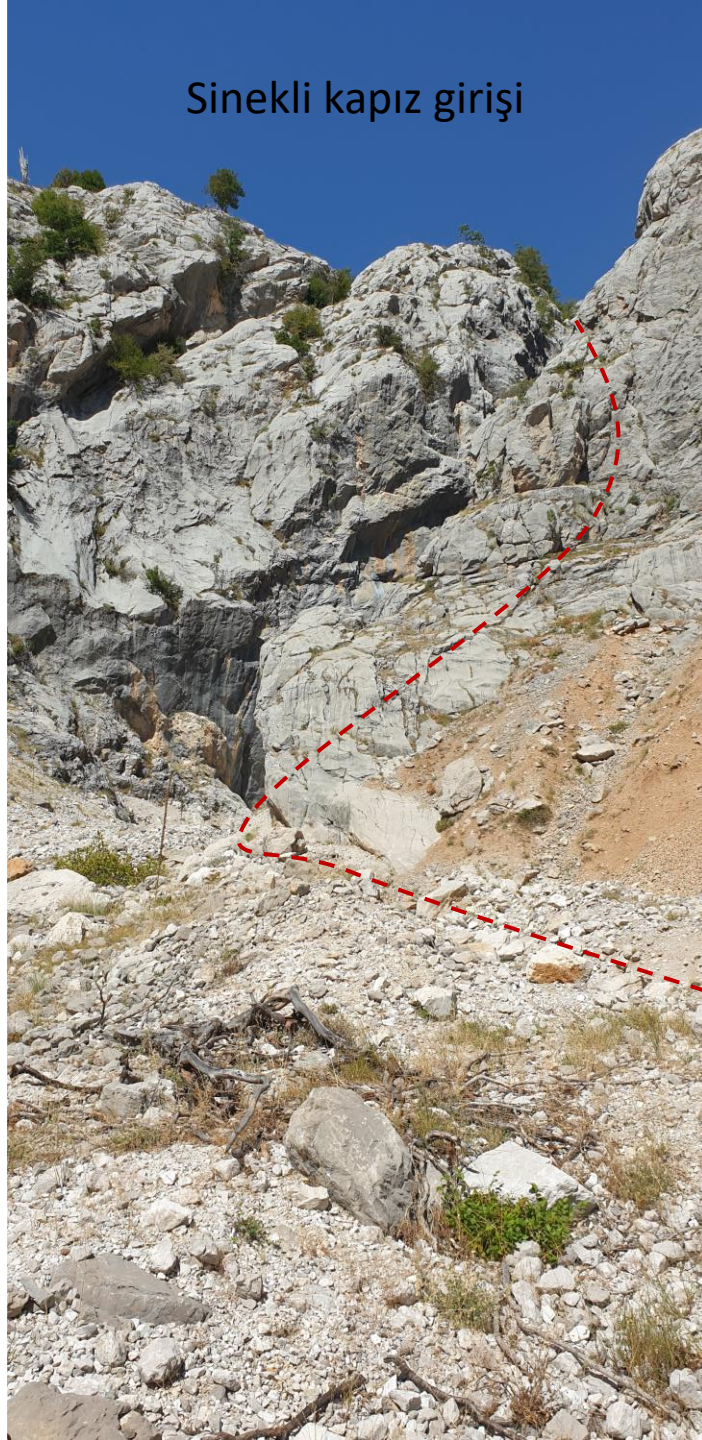
Sabah 07.00 gibi uyanarak birkaç gün özlemini çekeceğimiz bir kahvaltı yaptık, hazırlanıp 08.30 gibi yola koyulduk. Vadinin girişini bilemediğimizden tam ortadan kanyonumsu bir yapıdan giriş yaptık ama biraz ileride körlenince vadinin sağındaki sarı siyah akıntılı yüksek duvarlara doğru belli belirsiz patikalardan yükselmeye başladık.

3 km kadar %60 ları bulan eğimli patikalarda tırmandıktan sonra çam ormanını aşip türünü bilmediğimiz bir ağaç grubundan oluşan ve aşağıya doğru hafif eğimli bir vadide yürümeye başladık 2.5 km sonra vadi gitgide daraldı ve sinekli kapız denilen şelale benzeri geçişlerin olduğu bir bölgeye geldik, birkaç yerde 4+ gibi zorlukta geçişler yaparak kanyon benzeri bu bölgeyi de geçtik.

Sinekli kapız girişı

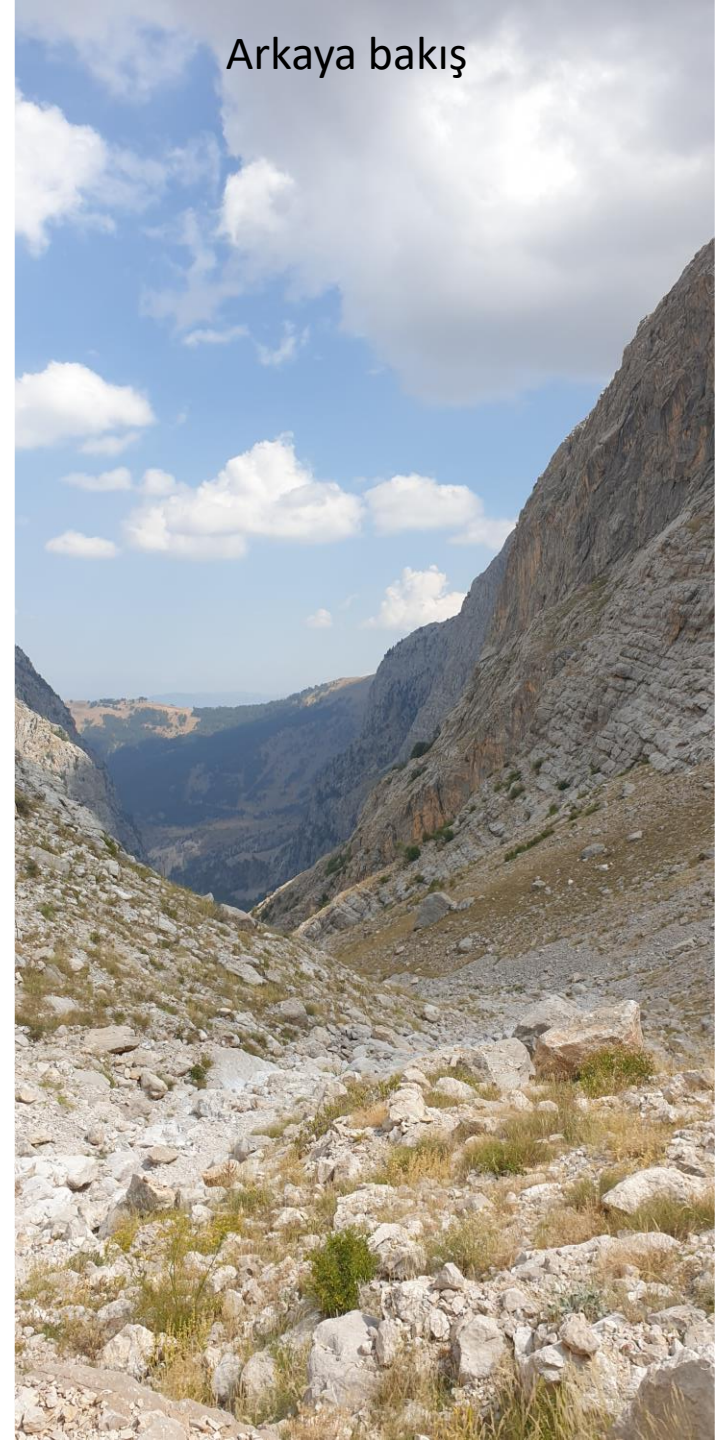
Sinekli kapız içi

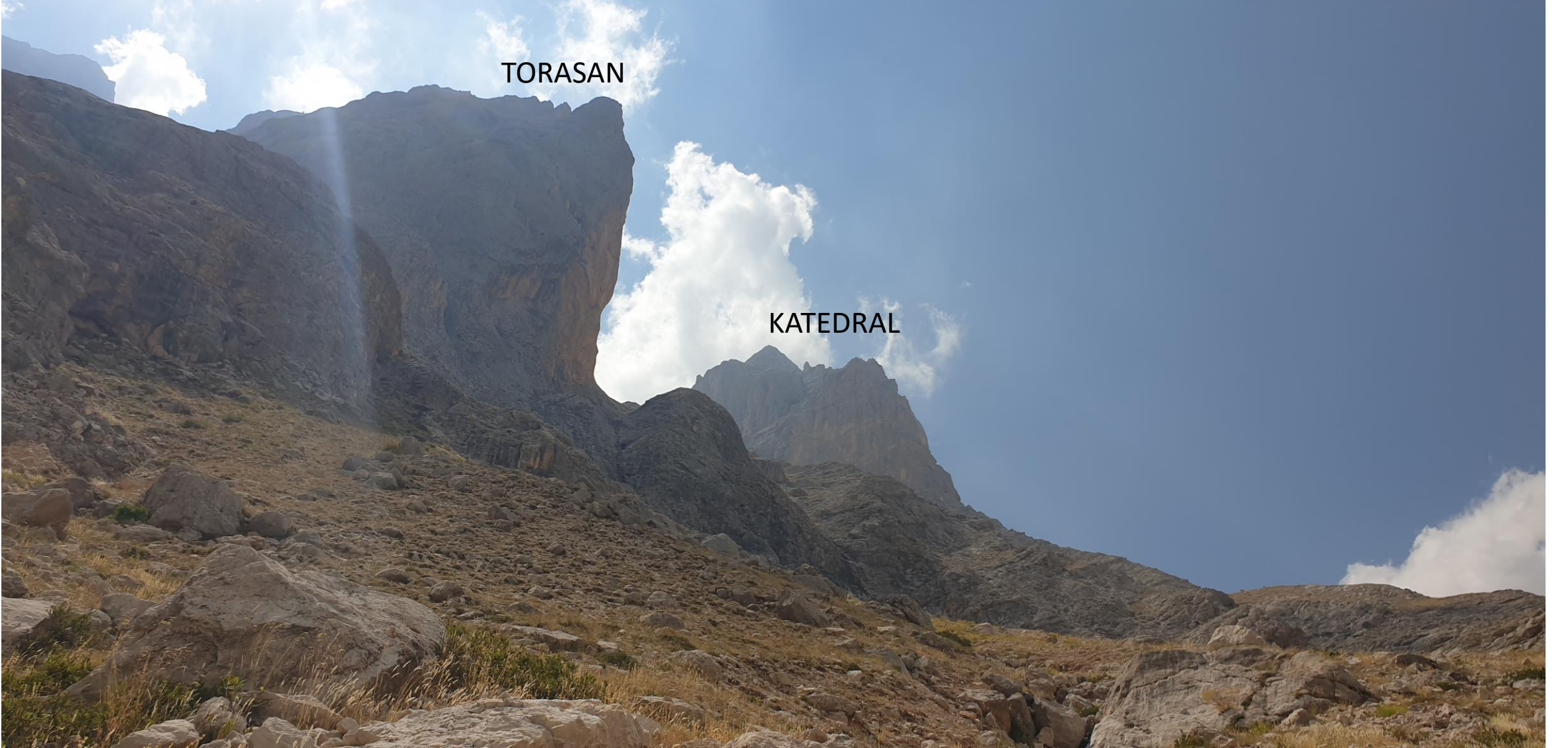
Sinekli kapıdan çıkış

Arkaya bakış

Sonrasında %25 lik eğimlerle yükselerek solumuzda, yukarıda Vayvay vadisinin girişinin solunda Torasan Kule, Sağında ise Katedral Kule' yi görene kadar yürüdük. Burada biraz sola yükselerek birkaç bivak ve çadır alanı bulduk fakat Tekmezar diye adlandırılan yerde bazı kaynaklarda su olduğu bilgisi vardı, biz de biraz daha yükselerek şansımızı denemeye karar verdik.

Katedral kulenin patikaya kadar inen uzantısı vadinin geri kalanında ne olduğunu gizliyordu, yorgun olmamıza rağmen bu uzantının arkasını görmek istedik.

- Katedral Kule uzantısının arkasında 30 dk daha vadi tabanından yürüdük. Karagöl dere diye adlandırılan nispeten daha düz bir vadi tabanına ulaştık, burada büyükçe bir kayanın doğu yüzünde iki çadırılık eski bir bivak alanı bulduk, (Katedral KB zirvesinin altı) maalesef sudan eser yoktu. (Sonradan öğrendiğimize göre Tekmezar denilen bölgeye ulaşmak için Vayvay vadisi girişine yükselmek gerekiyormuş.)

KATEDRAL KUZEYBATI ZİRVESİ

-
- Kampımızı burada kurduk, yemek faslına geçecektik ki kısa süreli bir yağmur sağanağı başladı, çadırlarda yemeklerimizi yiyip günün yorgunluğuyla erkenden uyuduk.
-

Sabah Kalktıımızda hava bulutlu ve yağış ihtimali yüksek görölüyordu, kahvaltı toparlanma derken 10.30 da yola koyulduk.

*28 Ağustos planı; 2200m lerdeki kampımızı,
6-7 km lik hafif eğimli yürüyüşle 3100m
lerdeki Karagöl' ün yakınına kurmak, burada
keşif yürüyüşleri yapmak*

Yola koyulmamızdan 1 saat kadar sonra ilk yağmurumuzu yedik, çanta yağmurluklarımızı takmak için çıkartınca ufak çantamın yağmurluğunu aldığımı ve sadece matın etrafına yettiğini fark ettim

Yol boyunca yağmur aralıklı şekilde yağdı, hızlandığında kaya altlarına ve mağaralara gizlenerek acele etmeden yürümeye devam ettik.

Sağımızda Mamerdiğın ve sonrasında Kızılyar, solumuzda 3350m lik isimsiz bir tepenin olduğu ve Batıya, Karagöl' e doğru dönüş yaptığımız bölgede (3300m) şiddetli sağanak yağış başlamıştı.

Burada kamp için çok uygun yerler olmasına rağmen Karagöl' e 45dk. Mesafedeydik ve planın dışına çıkmadan yükselmeye ve ıslanmaya devam ettik. Saat 14.30 gibi artık hava iyice bozmuş şiddetli yağışa rüzgar ve sıfır derecelere yakın soğuk hava da eşlik etmişti.

Gelinen vadiye bakış

Sola dönüş sonrası karagöle doğru yükseliş

Karagöle ulaşmamıza 10 dk. kala hava ve vücut ısılarımız yürümeye devam edilemeyecek hale gelmişti ve kötü bir çadır alanına apar topar çadırları kurma kararı aldık. Tamamen ıslanmıştık ve rüzgar çadır kurmayı imkansız hale getirecek şiddetteydi. Klasik Dome tip bir çadırı Mehmet' ile zar zor ayağa kaldırdık, Turgay tek katmanlı içeriden kurulan çadırı sıkı bir mücadeleyle kurmayı başardı, çantaları ve Mehmet'i uçup gitmemesi için Dome çadıra atıp kapıları karşılıklı hale getirip biz de diğer çadıra balıklama daldık. Yarım saat kadar olayın şokuyla çadırlarda titredik, sonrasında vücut ısılarımızın iyice düşmemesi için donuk ellerle sıcak bir şeyler hazırladık, bir şeyler atıştırdık ve ıslak kıyafetlerin bir kısmından kurtulduk. Benim çantamda yağmurluk olmadığından yedek kıyafetler dahil her şey ıslanmıştı, sadece uyku tulumu kuru kalmıştı. Çadırların içinde su doluydu.

Uzun bir süre fırtına bizi bir güzel odunladı, çadırı geremediğimiz ve sabitleyemediğimizden duvarlara yaslanarak birkaç saat geçirdik, 2-3 saat kadar sonrasında hava yavaş yavaş duruldu Mehmet ve Turgay Çıkıp Çadırları sağlamlaştırdılar, bende kuru kıyafet olmadığından tulumun içinde mahsur kalmıştım :)

Bir şeyler atıştırıp kurutabileceğimiz kıyafetleri tulumlara aldık ve bu günü de burada sonlandırdık. Gece Mehmet' i de bizim çadıra aldık fakat kımıldayacak yer olmadığından ben diğer çadıra geçtim, sıkıntılı bir gecenin ardından sabah güneşli güzel bir güne uyandık.

Tüm malzemeler ıslak ve günün planı kısa olduğundan önceliği kurutma işine verdik, malzemeleri serip kahvaltımızı yaptık ve bolca sohbet ettik. 9.30 gibi toparlanıp yola koyulduk, Karagöl 5 dk uzağımızdaymış 😊

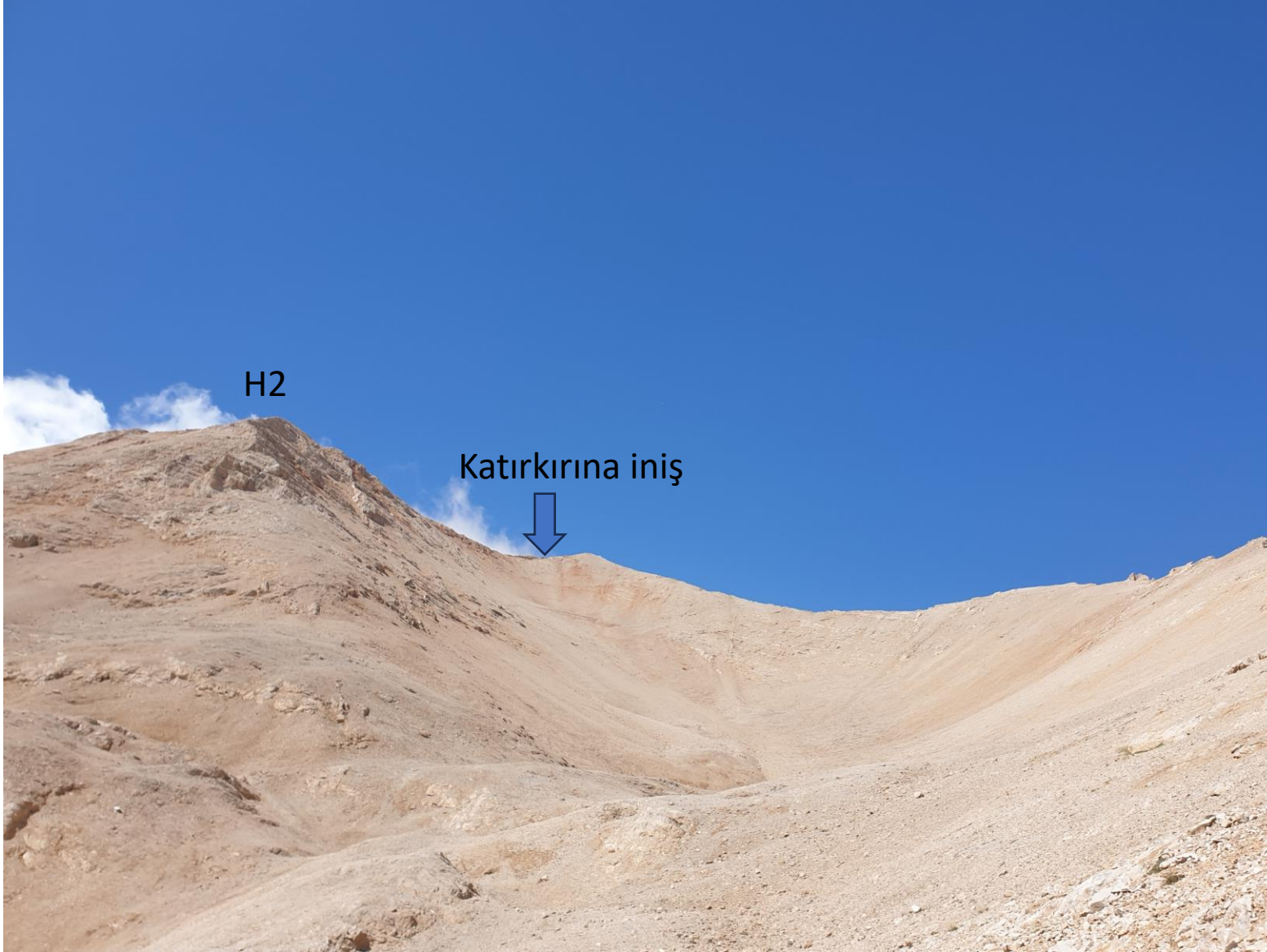
AŞIT

Buradan sert bir yükselişle Üçköşesivrisi batısındaki klasik rotasının girişine doğru yan keserek yükseldik. Sırta vardığımızda saat 14.30 olmuştu, rüzgar halen devam ediyordu ve Yedigöller' e varış 2-3 saat sürecekti, zirve denemesi bizi bilmediğimiz bir aşıt inişinde karanlığa bırakabilirdi ve etrafta pek hayra alamet olmayan mercer bulutlardan dolanıyordu.

H2

Katırkırına iniş

Üçköşe sivrisi

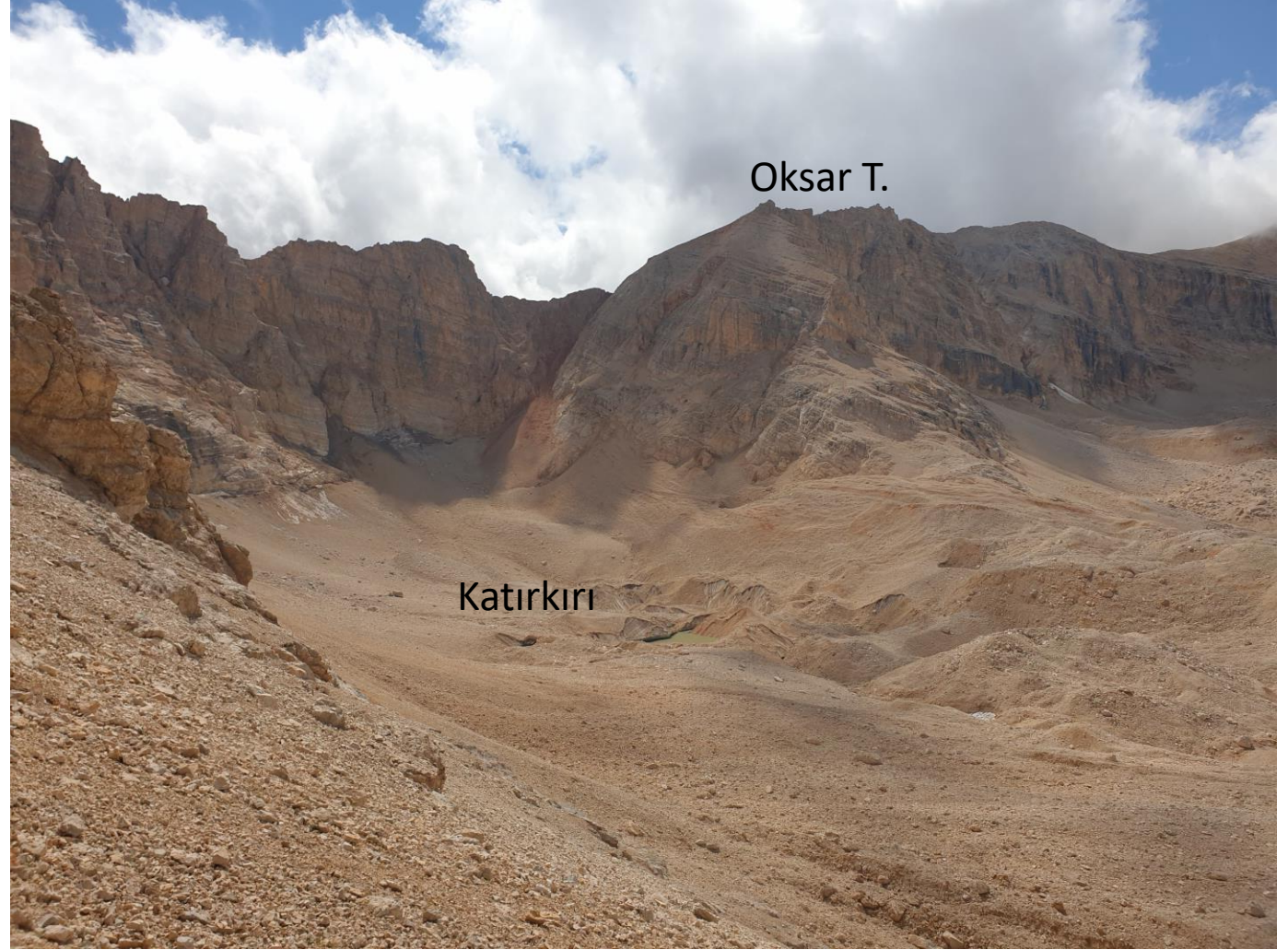

Zirve klasik rotası

Riske girmeyip zirve denemesini başka zamana bırakarak sırt hattı boyunca H2 yönünde ilerledik. Burada iniş oldukça dik bir yamaçtan yapılıyor ve gözümüze inilebilecek bir yer kestiremedik. H2 ye doğru iyice yaklaşıncaya iki baba ile işaretlenmiş inişi bulduk, burası aynı zamanda yakındaki zirvelerin de klasik iniş ve çıkış rotası.

DİREKTAŞ

YEDİGÖLLER

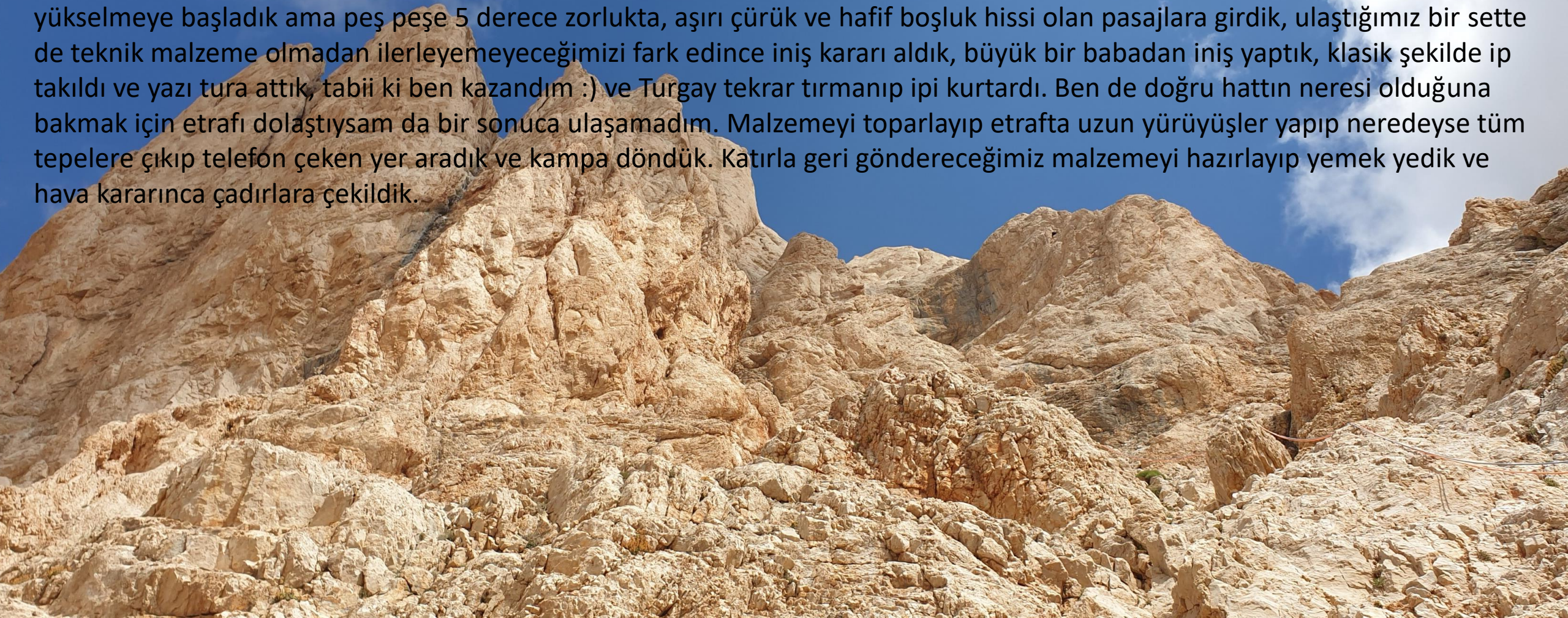
Saat 16.00 gibi Yedigöller'e ulaştık, Furkan Üçer' in Atlarla getirdiği yiyecek su ve teknik malzemeyi bulup çadırlarımızı kurduk. Güzel bir yemek yiyip ertesi gün gireceğimiz teknik rota ile ilgili malzeme hazırlığımızı yapıp çantalarımızı hazırladık. Hava kararınca çadırlarımıza çekildik.

*30 Ağustos planı
Direktaş Avusturya
1955 ya da ADB 1955
rotasına çıkmak ve
Yedigöller' de keşif
yürüyüşleri yapmaktı*

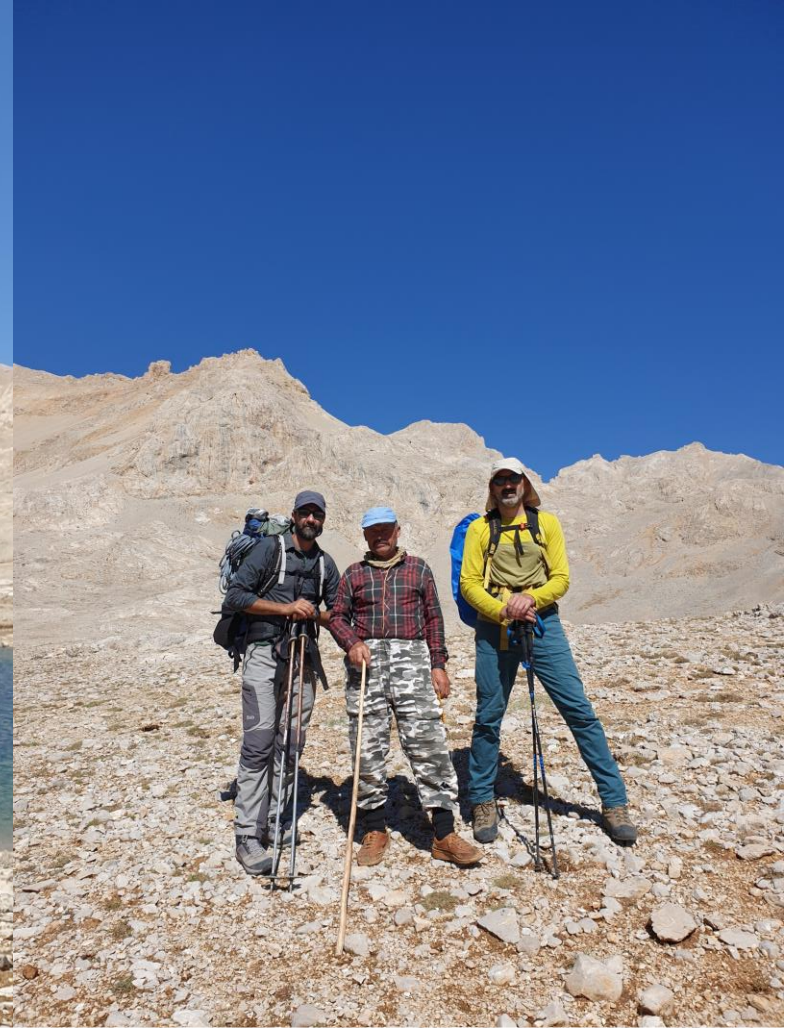
Sabah 10 gibi rota dibindeydik, Mehmet bizimle gelmeyip etrafta fotoğraf çekmeye karar verdi, rota ile ilgili hiç tekrar olmadığından ya da bilgi paylaşımı olmadığından zorluk dereceleri ve ip boyu sayısı dışında ne bir topo ne başka bir bilgimiz yoktu. İlk çıkanlar rotayı 8 saatte çıkmışlardı diğer rota da neredeyse aynı durumdaydı, rotaya girmemiz 11.00 ı bulacaktı ve karanlığa kalacağımız kesindi. Rota diagonal bir hat olduğundan çıktığımız hattan iniş yapamayacaktık, sonuç olarak rotaya girmekten vaz geçtik ve hiç çalışmadığımız ama kolay olduğunu bildiğimiz KB klasiğine yöneldik. 45 dk. sonra rota dibindeydik, rota çıkışında genellikle ip açılmadığını, inişte açıldığını bildiğimizden birkaç sikke, çekiç, mikro takoz set ve çift ip dışında teknik malzeme almadık, rota dibinde bıraktık. Çarşağın ve patikanın bitiminde gördüğümüz en belirgin hattan girip yükselmeye başladık ama peş peşe 5 derece zorlukta, aşırı çürük ve hafif boşluk hissi olan pasajlara girdik, ulaştığımız bir sette de teknik malzeme olmadan ilerleyemeyeceğimizi fark edince iniş kararı aldık, büyük bir babadan iniş yaptık, klasik şekilde ip takıldı ve yazı tura attık, tabii ki ben kazandım :) ve Turgay tekrar tırmanıp ipi kurtardı. Ben de doğru hattın neresi olduğuna bakmak için etrafı dolaştıysam da bir sonuca ulaşamadım. Malzemeyi toparlayıp etrafta uzun yürüyüşler yapıp neredeyse tüm tepelere çıkıp telefon çeken yer aradık ve kampa döndük. Katırla geri göndereceğimiz malzemeyi hazırlayıp yemek yedik ve hava kararınca çadırlara çekildik.

31 Ağustos planı toparlanıp Hastahocanın yaylası üzerinden MTA ile Çağalınbaşı arasındaki Kuruboğazı kullanarak Çağalınbaşı doğusundaki klasik rotasının dibine, sırt hattına yan keserek fazla irtifa kaybetmeden Akçay geçidine gitmek, buradan Dipsizgöl'e inerek kampımızı burada kurmaktı.

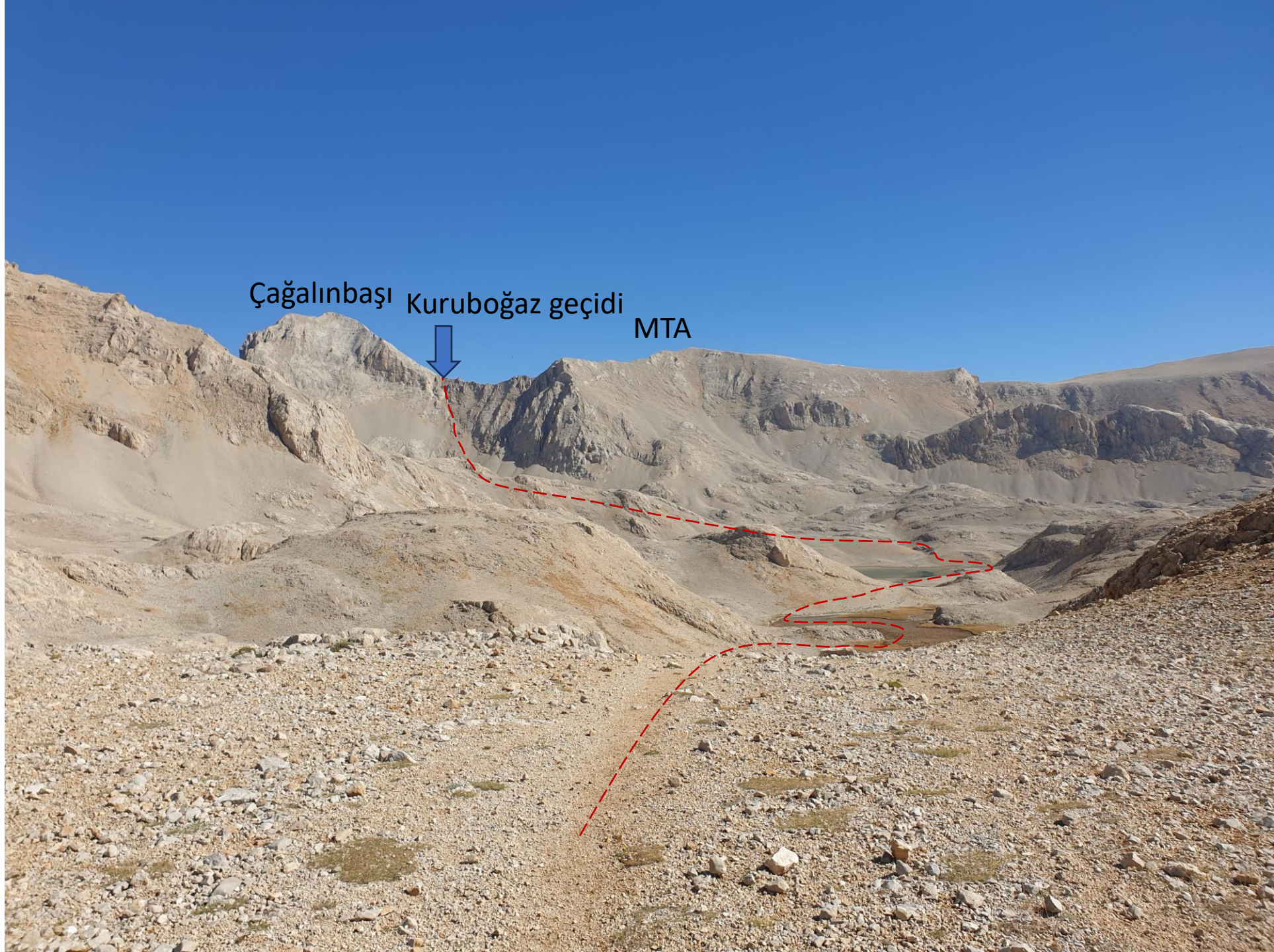
Sabah kahvaltımızı yapıp toplandık ve 09.00 gibi yola koyulduk, 1.5 saat gibi bir sürede kolay bir yürüyüşle Hastahocanın yaylasına varmıştık, yaklaşırken karşıımızda duran masifin Çağalınbaşı olduğunu ve her şeyin yanındaki devasa diklikteki geçidin de geçmemiz gereken geçit olduğunu fark ettik fakat nasıl çıkacağız edemedik çünkü gerçekten aşırı dik ve zor bir geçiş gibi görünüyordu. Buradan bir geçiş olup olmadığını bilmiyorduk,

Neyse ki yaylanın çobanı Macar Ahmet ile karşılaştık ve planımızı ona sorduk, burada bir geçit olduğunu ve planımızın doğru olduğunu söyledi fakat bu geçidi kullanıp kullanmadığı konusunda net bir cevap alamadık. Planımıza sadık kalarak gölün sağından dolaşarak geçidin altındaki kör boğaza girdik, yaklaştıkça en azından alt kısımları biraz daha makul görünmeye başladı ama bizi asıl endişelendiren sırtta bağlanan aşırı dik kısımlarıydı.

- Ahmet ağabey ile vedalaşıp kör boğaza girerek kötü bir çarşakta yükselmeye başladık, geçidin alt kısımlarına geldiğimizde MTA ya yakın bir çıkış daha olduğunu ve burada birilerinin tam bir ip bıraktığını fark ettik, sağdan mı soldan mı tartışmaları neticesinde soldan devam etmeye karar verdik, burada yükseldikçe ve çıkışın iyice dikleştiği yerlerde geçiş birkaç ayrı çatal la ayrılıyor, biz ilk denediğimiz rotadan sırta ulaştık, bu kısımlarda lider gidenin ip açmaya hazırlıklı yükselmesi iyi olacaktır.

Bele vardığımızda saat 13.30 du. Burada telefon çektiğinden haberleşme işini halledip biraz dinlendik, aşağıda MTA ya yakın çıkışın üst tarafına yürüyerek orada da babaların olduğunu gördük, MTA nın bu taraftan çıkışı için kullanılıyor olabilir. Planımız mümkün olduğunca az irtifa kaybederek Çağalınbaşı' nın klasik rotası ile sırt hattının birleştiği yere ulaşarak zirve denemesi için vaktimiz olursa denemektir.

MTA

Kızılyar

Direktaş

Oksar

Katırkırı

Yedigöller

Hasta hocanın yaylası

Bele vardığımızda saat 15.00 olmuştu. Önümüzde 2.5 saatlik bir iniş vardı, Çağalınbaşı için yine geç kalmıştık ve bu zirveyi de yapmaktan vaz geçip yola koyulduk. Sırt hattından hızla ilerledik, ufak bir kılçık geçişi yaptık, birkaç kule sisteminin sağından dolaşarak tekrar bir kılçık sistemine girdik, aslında soldan bir yerden akçay geçidine bağlanan bir patika yakalamalıydık fakat ben hatırlayamadığım için kılçık geçişine girmiştik, bu güne kadar Aladağlar' da yaptığım en berbat kılçık geçişinden sonra Akçay geçidine ulaştık, burada iniş biraz problemlili, kolay gibi görünen çarşak inişleri bir anda slab yüzeylere dönüşebiliyor. Dikkatli bir şekilde inerek Dipsiz göle ulaştık çadırlarımızı kurup yemek yedik, bu noktada artık dağın çok iyi bildiğimiz kısmında olduğumuzdan işin zor kısmını atlattığımız için oldukça rahatlamıştık.

Tekekalesi

Kuruboğaz

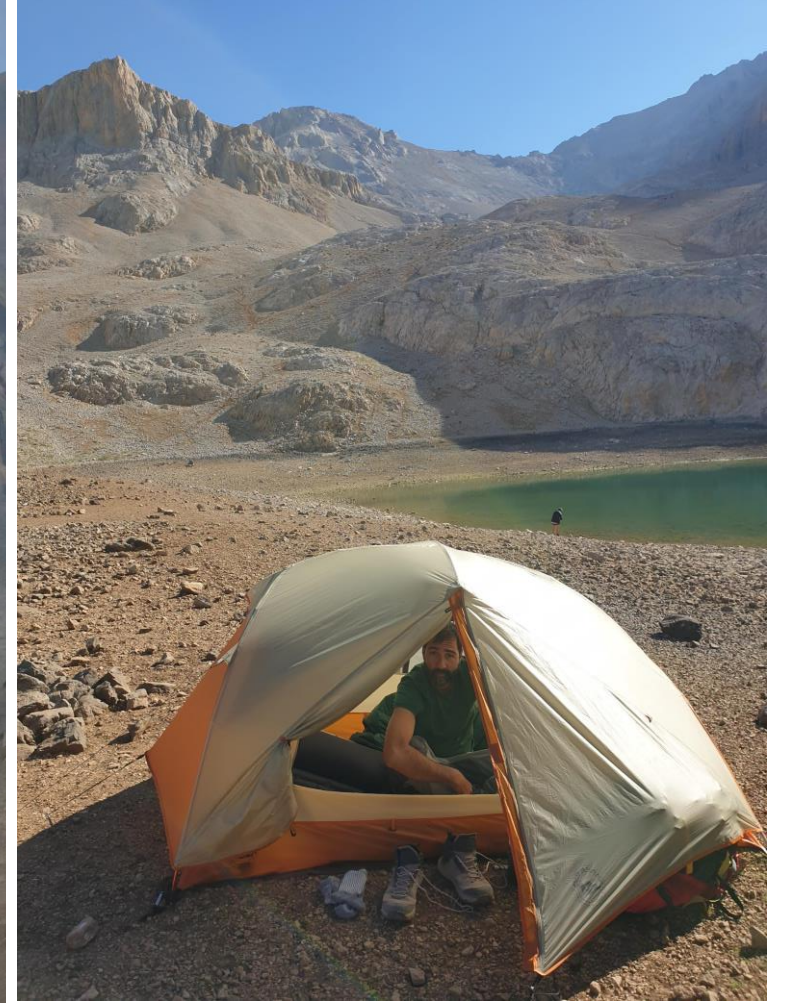
Kocasarp

Demirkazık

Dipsizgöl

*01 Eylül planı hem dinlenme
hem de kampı teke pınarına
taşımaktan ibaretti. Sabah
kalkıp hiç acele etmeden
kahvaltımızı yaptık, Kocasarp
altındaki küçük buzula
gitmek için yürüyüş yaptık*

- Çadırları toplayıp Teke pınarına hareket ettik, kısa süre sonra Obayeri' ne oradan da Küçük Demirkazık Doğu bacasına giriş yapacağımız ayrıma vardık, teknik malzemeyi buraya saklayıp Tekepınarı' na ulaştık, dağın bir tarafından girip diğer tarafından çıkmıştık ve içilebilir tek su kaynağı buradaydı. Tüm gün civarda pinekledik, yürüyüş yaptık ve haberleşme işlerini hallettik

Ön yarı teknik tırmanışı için gelecek olan Ömer ile buluşup KDK Doğu Bacası yapacaktık, tırmanış için ipleri getirecek olan Ömer ni iptal edince biraz tadımız kaçtı. Yanımızda bir yarım ip ve çok az teknik malzeme vardı. Akşamüzeri havada bulutlar toplanmaya başladık, uydudaki uydu haberleşmeli GPS cihazından hava raporu istedik, sonraki gün için 15.00 gibi yağış veriyordu, internet çeken meteoroloji sitelerinden bilgi almaya çalıştık ve burada daha erken saatlerde yağış gösteriyordu, bir haftalık yorgunluk ta eklenince e Furkan' la haberleşerek yarın sabah bizi almasını istedik. İndikten sonra çektiğimiz bu fotoğrafı çekerken doğru kararı verdik.

İrlandık ve
İrüyüp faaliyeti

Genel olarak bir değerlendirme yapacak olursam; ben daha önce bir trans faaliyeti yapmamıştım nedeni ise sürekli dağın zaten bildiğimiz yerlerinden geçerek günlerce yürümek çok anlamlı gelmiyordu, dağın hiç gitmediğim ve pek kimsenin de gitmediği bilinmeyen bir tarafına gitme fikri her zaman yapmayı istediğim bir şeydi. Bu bölgeye gidip geri dönmek lojistik nedenlerle anlamsız ve imkansız görününce faaliyeti trans faaliyetine çevirdim. Dağın Kayseri tarafı gerçekten çok bakir, çobanların eski zamanlarda kullandığı alet edevat dışında insandan iz yok, halen çıkılmamış zirveler gidilmemiş küçük vadilerle dolu bir bölge. Su problemi bu tarafta çok daha fazla, Karagöl vadisinde birkaç kayanın üzerinde gördüğümüz sızıntı dışında sudan eser yoktu. Bivak ve çadır yerleri vardı fakat bitki örtüsünden kullanılmaz hale gelmişlerdi, ulaşılması ve şartları oldukça sert ama belki de bu nedenle güzel olan bir bölge.

